

stk. 7, ikke kan fradrage udgiften til anskaffelsen af udlejningsdriftsmidlet i den skattepligtige indkomst.

Til nr. 2

Som foran til § 1, nr. 1, 2 og 4, nævnt er bestemmelsen i afskrivningslovens § 2, stk. 8, tilblevet ved loven af 25. juni 1993 – om indgreb mod anparter, overskuds- og underskudsselskaber. Efter § 2, stk. 8, opnår aktie- og anpartsselskaber m.v. først adgang til at afskrive på udlejningsdriftsmidler i året efter anskaffelsesåret.

Lovændringen indebærer en utilsigtet konsekvens ved anvendelse af investeringsfondsmidler til forlods afskrivning. Ifølge investeringsfondenslovens § 7, stk. 1, kan benyttelse af investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning kun ske for det indkomstår, for hvilket skattemæssig afskrivning efter skatte-lovgivningens regler første gang kan foretages.

Denne bestemmelse får i sammenhæng med bestemmelsen i afskrivningslovens § 2, stk. 8, den konsekvens, at de omhandlede selskabers benyttelse af investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning på udlejningsdriftsmidler – anskaffet den 19. maj 1993 eller senere – først kan ske i året efter anskaffelsesåret.

Såfremt et selskab har ubenyttede investeringsfondshenlæggelser, for hvilke anvendelsesfristen udløber med udgangen af 1993, og selskabet har planlagt at anvende disse til forlods afskrivning på driftsmidler, der anskaffes inden udgangen af 1993 med henblik på udlejning til eksempelvis et datterselskab, vil selskabet herefter være afskåret fra at disponere som planlagt. Finder selskabet ikke inden udgangen af 1993, hvor anvendelsesfristen udløber, anden anvendelse for investeringsfondshenlæggelserne, må de efterbeskattes.

Endvidere skal selskabers anskaffelse af driftsmidler til udlejning, hvortil investeringsfondshenlæggelser ønskes benyttet, fremtidig ske senest året før udløbet af anvendelsesfristen for henlæggelsen.

Det foreslås derfor, at selskabers benyttelse af investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning på de af afskrivningslovens § 2, stk. 8, omhandlede udlejningsdriftsmidler skal ske i anskaffelsesåret.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at den skattefrihed, der i almindelighed gælder for dødsboer, der ikke overstiger en vis størrelse, af praktiske grunde også kommer til at omfatte boets aktieindkomst.

Efter kildeskattelovens regler er boer, der ikke overstiger 6-700.000 kr. skattefri. Disse boer er uden

skattemæssig interesse, og for at lette bobehandlingen er det derfor bestemt i kildeskatteloven, at de er skattefri.

Efter skattereformen gælder endvidere, at aktieindkomst over 31.700 kr. (1993-beløb) medtages i boets skattepligtige indkomst. Hvis boet er skattefrit, er disse indkomster også uden videre skattefri. Om aktieindkomst under 31.700 kr. er det derimod bestemt, at de beskattes med en endelig skat, også selv om boet er skattefrit. Det betyder, at de skattefri boer er nødt til at selvangive, hvorvidt de har aktieavance, for at man kan konstatere, om de har aktieindkomst i intervallet fra 0 til 31.700 kr., som de skal beskattes af. Herved går forenklingen, som er knyttet til skattefriheden, tabt.

Det foreslås ændret, således at skattefriheden i de skattefri boer også altid omfatter deres aktieindkomst.

Udbytteskat, der er indeholdt af de skattefri boers udbytteindkomst, tilbagebetales ikke til boet. Det er samme regel, som tidligere gjaldt for udbytter under 31.700 kr.

Til nr. 2 og 3

Bestemmelserne indeholder nogle redaktionelle ændringer i konsekvens af forslaget om succession ved dødsboer i § 2, nr. 11. Kildeskattelovens § 33 A, stk. 1, 3. pkt., som foreslås ophævet, indeholder en særregel for beregning af passivpost, som successionsforslagene i § 2, nr. 11, gør overflødig.

Til nr. 4 og 5

Der foreslås passivposter ved udlæg af aktier fra dødsboer med succession, der er tilpasset beskatningsprocenten for aktieindkomst.

Passivposter er et nedslag i værdien, som gives på aktiver, der udlægges fra dødsboer med succession, d.v.s. uden beskatning, men således at udlægsmodtageren ved et evt. videreslag skal anvende afdødes anskaffelsessum. Nedslaget gælder både ved arvingernes indbyrdes opgørelse af deres arv og ved arveafgiftsberegningen. Passivposten kan således både begrundes med hensynet til arveafgiften og med hensynet til at skabe en ordentlig afvikling af delingen af afdødes aktiver imellem arvingerne.

Passivposter i dødsboer skyldes, at der på det udlagte aktiv hviler en mulig skattebyrde, som følge af at erhververen, hvis han sælger, skal anvende afdødes anskaffelsessum ved opgørelse af sin fortjeneste. Afdødes anskaffelsessum er lavere end udlægsværdien fra boet, der ellers betragtes som erhververens anskaffelsessum. Det er forskellen mellem afdødes anskaffelsessum og udlægsværdien, som skaber den